

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Petra Mikeše a soudců Milana Podhrázkého a Jitky Zavřelové v právní věci žalobce: **V. P.**, zast. Mgr. Bc. Filipem Schmidtem, LL.M., advokátem se sídlem Ověnecká 78/33, Praha 7, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 3. 2021, čj. OAM-633/ZA-ZA11-LE32-2019, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 29. 9. 2021, čj. 57 Az 9/2021-54,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Ustanovenému zástupci žalobce Mgr. Bc. Filipu Schmidtovi, LL.M., advokátovi, **se nepřiznává** odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů za řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d ň ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Žalovaný v záhlaví označeným rozhodnutím neudělil žalobci (dále „stěžovatel“) mezinárodní ochranu podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu. Proti tomuto rozhodnutí podal stěžovatel žalobu ke Krajskému soudu v Praze, který ji v záhlaví uvedeným rozsudkem jako nedůvodnou zamítl.

[2] Krajský soud se plně ztotožnil s žalovaným stran věrohodnosti stěžovatelovy výpovědi, s ohledem na jeho předchozí výpovědi z let 2009 a 2019 v řízeních o vyhoštění. V roce 2009 stěžovatel uvedl, že z České republiky nevycestoval, jelikož si zde chtěl vydělat peníze a současně uvedl, že neexistují důvody, pro které by se nemohl vrátit na Ukrajinu. V roce 2019 ve své výpovědi sdělil, že mu na Ukrajině nehrozí nelidské zacházení, že mu nic nebrání ve vycestování na Ukrajinu a jakmile si pořídí nový pas, tak tam vycestuje za sestřenicí své bývalé manželky. V rámci řízení o udělení mezinárodní ochrany a následně v žalobě ovšem uvedl, že byl na Ukrajině pronásledován soukromou skupinou UNA-UNSO (Ukrajinské národní shromáždění - Ukrajinská národní sebeobrana). Tvrdí, že byl opakovaně napaden, bylo mu bráněno odchodu z domu apod. Krajský soud shledal žalobní tvrzení nedostatečně věrohodným s ohledem na rozpor

s předchozími tvrzeními stěžovatele a stupňování tvrzených problémů v průběhu azylového řízení.

[3] Ačkoliv by dle krajského soudu výše uvedené bylo dostatečným důvodem pro neudělení mezinárodní ochrany, ztotožnil se i s dalším závěrem žalovaného, že stěžovatel nevyužil ochrany tamních orgánů před tvrzeným pronásledováním členy UNA-UNSO. Stěžovatel měl být napaden čtyřikrát členy UNA-UNSO. Na policii se však obrátil pouze jednou a ani to nijak nedokládá. Dle stěžovatele byla policie nečinná. V ostatních třech případech napadení se na policii neobrátil a nebránil se ani proti tvrzené nečinnosti policie, ačkoliv je to na Ukrajině možné (usnesení NSS ze dne 27. 10. 2015, čj. 2 Azs 210/2015-25).

[4] V replice na vyjádření žalovaného stěžovatel uvedl, že má četné zdravotní problémy, včetně epileptických záchvatů a obává se, že by se na Ukrajině nemohl léčit. K replice přiložil lékařskou zprávu ze dne 14. 6. 2021. Krajský soud dospěl k závěru, že četné zdravotní problémy, včetně epileptických záchvatů, nemohou bez dalšího odůvodnit zrušení napadeného rozhodnutí.

[5] Krajský soud se v rozsudku zabýval i dalšími námitkami stěžovatele, přičemž jejich vypořádání není zpochybněno, proto je Nejvyšší správní soud nerekapituluje.

[6] Dne 1. 10. 2021 byl krajskému soudu doručen přípis stěžovatele ze dne 27. 9. 2021, ke kterému byla přiložena lékařská zpráva ze dne 17. 9. 2021.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalovaného

[7] Proti rozsudku krajského soudu podal stěžovatel kasační stížnost. Tvrdí v ní, že krajský soud nesprávně posoudil nebezpečí, které mu v případě návratu na Ukrajinu hrozí, přičemž soud dostatečně nezohlednil tuto hrozbu vážné újmy v souladu s § 14a zákona o azylu. Také nesprávně zhodnotil zdravotní stav stěžovatele, jež mu neumožňuje vycestovat, což doložil i lékařskou zprávou.

[8] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti sdělil, že považuje všechny námitky stěžovatele za nedůvodné. Stěžovatel neuvedl žádné skutečnosti, které jsou důvodem pro udělení mezinárodní ochrany v některé z jejich forem. Žalovaný navrhl kasační stížnost odmítnout pro nepřijatelnost, popř. zamítnout pro nedůvodnost.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[9] Soud se nejprve zabývá otázkou přípustnosti kasační stížnosti (§ 102 a násl. s. ř. s.). Stěžovatel musí zásadně reagovat na argumentaci krajského soudu a uvádět, z jakých důvodů jsou závěry, které krajský soud v napadeném rozhodnutí uvedl, nesprávné. Pokud tak neučiní a pouze znovu zopakuje námitky, které uvedl v žalobě, aniž by jakkoliv reflektoval argumentaci krajského soudu, pak za předpokladu, že uvedené námitky krajský soud vypořádal a nelze v jejich opakování spatřovat setrvání na dříve vznesené argumentaci, která je nadále schopná obstát proti závěrům krajského soudu, nejsou takové námitky přípustné (srov. usnesení NSS ze dne 10. 9. 2009,

pokračování

čj. 7 Afs 106/2009-77, č. 2103/2010 Sb. NSS, ze dne 15. 9. 2009, čj. 6 Ads 113/2009-43, nebo ze dne 14. 6. 2016, čj. 1 As 271/2015-36).

[10] V první kasační námitce stěžovatel tvrdí, že krajský soud nesprávně posoudil nebezpečí, které stěžovateli v případě návratu na Ukrajinu hrozí, přičemž dostatečně nezohlednil hrozbu vážné újmy v souladu s § 14a zákona o azylu. Dle Nejvyššího správního soudu se ovšem nejedná o kasační důvod v souladu s § 103 s. ř. s. Krajský soud se s námitkou posouzení nebezpečí vypořádal a to primárně tak, že vůbec nebylo prokázáno, že by stěžovateli vážná újma hrozila, neboť jeho výpověď byla nevěrohodná. Pakliže stěžovatel nyní bez dalšího důvodu namítá, že soud nesprávně posoudil nebezpečí v případě návratu na Ukrajinu, aniž by uvedl, v čem konkrétně krajský soud pochybil, pak se jedná o kasační námitku, kterou nelze projednat, neboť nesměruje proti rozhodovacím důvodům krajského soudu. Je proto nepřipustná podle § 104 odst. 4 s. ř. s., protože se opírá o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103 s. ř. s. Nejedná se totiž pouze o setrvání na jiném názoru, ale o nereagování na výslovně vypořádanou námitku, proti které argumentace stěžovatele nemůže obstát.

[11] Stěžovatel ve druhé námitce konstatuje nesprávné zhodnocení zdravotního stavu, jež mu neumožňuje vycestovat, což doložil i lékařskou zprávou. Ani v tomto případě se nejedná o kasační důvod v souladu s § 103 s. ř. s. Krajský soud se posouzením zdravotního stavu dostatečně zabýval v bodě 43 napadeného rozsudku. Konstatoval, že zdravotní stav stěžovatele není bez dalšího relevantním azylovým důvodem. Z napadeného rozsudku také plyne, že se soud lékařskou zprávou ze dne 14. 6. 2021 zabýval, jelikož vzal v potaz epileptické záchvaty stěžovatele. Lékařskou zprávu ze dne 17. 9. 2021 nemohl soud při posuzování žaloby zohlednit, jelikož byla doručena až 1. 10. 2021. Stěžovatel ani ve druhé námitce netvrdí, v čem soud konkrétně pochybil. I nyní se jedná o kasační námitku, kterou nelze projednat, neboť nesměruje proti rozhodovacím důvodům krajského soudu.

[12] Kasační stížnost, jejíž důvody nesměřují proti důvodům, na nichž je toto rozhodnutí postaveno, je nepřipustná podle § 104 odst. 4 s. ř. s., neboť se opírá o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103 s. ř. s. Nejvyšší správní soud proto takovou kasační stížnost odmítne podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. pro nepřipustnost (srov. výše citované usnesení sp. zn. 7 Afs 106/2009).

IV. Závěr a náklady řízení

[13] Z uvedených důvodů tedy Nejvyšší správní soud kasační stížnost pro nepřipustnost odmítl [§ 104 odst. 4 s. ř. s., § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 120 s. ř. s.].

[14] O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nějž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[15] Usnesením ze dne 10. 11. 2021, čj. 8 Azs 317/2021-25, ustanovil Nejvyšší správní soud stěžovateli zástupce pro řízení o kasační stížnosti, a to Mgr. Bc. Filipa Schmidta, LL. M, advokáta. Kasační stížnost sepsal sám stěžovatel. Ze spisu vyplývá, že ustanovený

zástupce v souvislosti s řízením o kasační stížnosti pouze nahlédl do spisu. Nahlédnutí do spisu však nepředstavuje samostatný úkon právní služby ve smyslu § 11 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (viz rozsudek NSS ze dne 29. 4. 2008, čj. 5 Azs 33/2008-40). Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, že se ustanovenému zástupci odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů za řízení o kasační stížnosti nepřiznává.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 17. března 2022

Petr Mikeš
předseda senátu